

at den højtærede Minister vil være med til at ombytte Legemsstraf med noget andet, som mulig kunde vise sig at svare bedre til Formaalet, og som ikke vil nedbryde den Tankegang, der nu findes i Befolkningen, at Pryglestraf er noget, som tilhører Fortiden, hvorimod man nu skal ind paa humanere Straffe. Der er Grund til at spørge, om man har nogen Statistik over, at Pryglestraf kan virke gavnligt. Den almindelige Tankegang er ganske vist den, at en Bølle har godt af at faa nogle Prygl, men er dette ikke den almindelige Hævntanke: man ønsker vedkommende noget rigtig ondt, at han rigtig skal pines, og man synes derfor, at Prygl vilde være noget af det allerbedste. Men Hævntanken er jo ikke af det gode. Vi vide, at den findes i Albanien, Italien og maaske i Rusland, men særlig i Albanien, hvor der endogsaa tages Løfter af de smaa Børn om, at de skulle hævne sig, naar nogen have gjort dem eller deres Fortræd. Men denne Hævntanke skulle vi bort fra, og vi skulle søge at værne Samfundet. Derfor skulle vi skaffe saadanne Love, at det kan staa klart, at slige Voldshandlinger som dem ere langt straffbarere end Tyveri og Bedrageri. Jeg vil derfor bede om at faa at vide, om nogen kan oplyse, hvor i den vide Verden nogen er bleven bedre igennem Prygl. Jeg har ikke hørt noget derom. Prygl forhærdet nogle og ødelægger andre, det er min Opfattelse, og jeg tror derfor, man regner fejl, naar man mener, at Pryglestraffens Indførelse vil gavne. At den højtærede Minister er fremkommet med dette Forslag i den bedste Mening, er jo en Selvfølge, men jeg er ikke enig med den ærede Minister. Det er det, jeg nu har udtalt. Jeg haaber imidlertid, at vi kunne faa noget gennemført, som kan blive til Gavn, saa at vi kunne faa sagesløse Folk værgede, thi det er sikkert noget, der trænges til.

Svend Høgsbro: Ogsaa jeg vil bringe den højtærede Justitsminister min oprigtige Tak, fordi han har taget det Spørgsmaal op til Behandling, som det her drejer sig om, nemlig et Forsøg paa at begrænse de Forbrydelser, der her er Tale om, ved skærpede Straffebestemmelser. Jeg tror nemlig, som det er berørt fra anden Side, at der er al mulig Grund til at gribe til saadanne yderligere Foranstaltninger ud over dem, vi allerede have. Der er sikkert en Tiltagen i de Forbrydelser, her er Tale om, som i høj Grad paakræver Lovgivningsmagtens Indgriben.

Vi vide alle, at der er en stærk Følelse deraf omkring i Landet. Den Adresse, som blev indbragt i Fjor af den højtærede Formand med 182,000 Medborgeres Underskrifter, er et Udtryk derfor, og jeg tror et berettiget Udtryk for en i Befolkningen stærkt udbredt Stemning, som ingenlunde er Fantasi, men som hviler paa de sørgelige Kendsgerninger, vi i de senere Aar have været Vidne til. Jeg vil tillige bringe den højtærede Minister en Tak, fordi han ikke har nøjedes med over for de Forbrydelser, her er Tale om, at udvide Adgangen til Nødværge. Alle Talere have jo været enige om, at det er godt, at den Side af Sagen er tagen med i Lovforslagets § 8. I Mod-sætning til andre ærede Talere tror jeg imidlertid, at den højtærede Minister har Ret i, at derved kan og bør man ikke blive staaende. Jeg mener ligesom det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), at det er al Ære værd, at den, der overfaldes, sætter sig til Modværge, men vi maa dog ikke glemme, at det er ikke alle, der kunne gøre det over for de Forbrydelser, her er Tale om. Navnlige gælder det om dem, der ere omtalte i § 3, 1ste og 2det Punkt. Det er jo saaledes en Indbildning at tro, at Nødværge spiller nogen Rolle for Pige-børn under 12 Aar; med Hensyn til Kvinder tror jeg ganske vist baade, at de kunne øve Nødværge i ikke faa Tilfælde og at de gøre det, og tillige at de i endnu flere Tilfælde burde gøre det, men at nøjes med alene at henvise dem til Nødværge, vilde dog være ganske urigtigt. Jeg tror altsaa, at den højtærede Minister har Ret i at gaa videre end til Nødværge, og at han har gjort rigtigt i at skærpe Straffen for de omhandlede Forbrydelser. Men saa bliver Spørgsmaalet, hvorvidt den højtærede Minister har grebet rigtigt ved at skærpe Straffen paa den her foreslaaede Maade i Form af Pryglestraf. Jeg vil først betone, at hvad vi bør lægge Hovedvægten paa er dette, at der maa skabes større Betryggelse end nu mod disse Forbrydelser. Det er det første og det vigtigste i denne Sag. Saa bliver det næste Spørgsmaal, om det skal være i Form af Prygl, og der vil jeg være villig til at undersøge saa indgaaende, det skal være, om der er andre Veje, naar blot vi faa Ende paa Sagen. I saa Henseende vil jeg dog over for det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) betone, at vi have ikke Tid at vente saa længe, som han synes at mene.